

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændrings- og Underændringsforslag.

Af *Birek*:

1) Underændring til Ændringsforslag Nr. 15 i Udvalgets Betænkning (ny § 10):

Efter „Landejendom“ indføjes: „hvoraf mindst Halvdelen ligger . . .“.

2) Underændring til Ændringsforslag Nr. 15 i Udvalgets Betænkning:

Som andet og tredje Stykke i ny § 10 indføjes:

„For de Parcellers Vedkommende, som Kommunen sælger til fri Eje, forholdes efter Reglerne i § 6.

De Parceller, som Kommunen bortfæster, skulle holdes samlede som en Ejendom, saaledes at de behæftes under eet, og at Laangivers Sikkerhed indskrænkes til de Rettigheder, Kommunen selv har ifølge Fæstekontrakterne, idet Kommunens Kasse i øvrigt hæfter, for saa vidt Laangiveren ikke herved bliver fyldestgjort.“

3) Som ny § 11 indføjes:

„Fortrinsvis Adgang til at faa Laan af det offentlige ifølge denne Lov have saadanne Kommuner, der ville bortfæste de udstykkede Parceller i „Arvefæste uden Ret til at sælge eller pantsætte“.

Alle Fæstekontrakter, der oprettes for Parceller, udstykkede i Medfør af nærværende Lov, skulle enten være affattede efter Formler, udarbejdede af Landbrugsministeriet, eller skulle approberes af dette Ministerium.“

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (N. Pedersen): Jeg skal indskrænke mig til meget faa Bemærkninger. Flertallet indenfor Udvalget har fundet dette Lovforslag baade i Form og Indhold at være saadan, at man kun kan yde det sin fulde Anerkendelse, og der er derfor fra Udvalgets Flertal kun stillet ganske faa Ændringsforslag. Derimod er der fra Mindretal stillet en Række væsentlige Ændringsforslag. Dem skal jeg ikke komme ind paa nu, da Mindretallet om et Øjeblik ville faa Lejlighed til at begrunde disse Ændringsforslag, men jeg

skal kort omtale de Ændringsforslag, som ere stilledes af Flertallet.

Flertallet har under Nr. 3 til § 3 stillet Forslag om at nedsætte det Beløb, som det kræves, at Foreningerne skulle være raadige over, fra 50,000 Kr. til 35,000 Kr., idet man gik ud fra, at det kun sjældent vil være nødvendigt for en Forening at være raadig over 50,000 Kr. ved Indkøb af en Ejendom. I denne Nedsættelse til 35,000 Kr. ligger jo ikke, at en Forening, der køber en Landejendom, hvor det er nødvendigt, at den er raadig over et større Beløb, ikke vil kunne gaa højere op. Jeg skal derfor paa Udvalgets Flertals Vegne tilraade dette Ændringsforslag.

Ifølge § 6 kan der ydes Laan i de udstykkede Ejendomme, naar deres Vurderingssum er under 12,000 Kr. Flertallet foreslaar, at der indføjes et Par Ord, hvorefter Laan kan ydes, naar Vurderingssummen „som Regel“ ikke overstiger 12,000 Kr. Jeg tror, at der indenfor Udvalgets Flertal ikke er noget Ønske om, at denne Undtagelsesregel skal benyttes hyppigt, man kan ikke paa nogen Maade ønske, at den skulde blive Regel. Man har indsat den, for at den dog kunde anvendes under ganske særlige Forhold.

Et Mindretal har under Nr. 1 foreslaaet en helt ny Affattelse af § 1, hvorefter det særlig bliver Kommunerne, der købe og udstykke disse Ejendomme, som fortrinsvis — som det hedder i Ændringsforslaget — skulle udbydes i Fæste. Uden at komme ind paa Mindretallets Ændringsforslag skal jeg kun gøre opmærksom paa, at Flertallet stiller et Forslag, der gaar i noget lignende Retning, nemlig det under Nr. 15 stillede Forslag, hvorefter Kommunerne, naar de købe og udstykke Jord, erholde de samme Begunstigelser som de Foreninger, der oprettes i Henhold til denne Lov. Man har ikke ønsket at fastslaa en bestemt Besiddelsesform, men vil stille denne Side af Sagen fuldstændig fri. Saavel Kommunerne som Foreningerne ville efter Lovforslaget med denne Ændring kunne vælge, hvilken Besiddelsesform de ønske. Udvalgets Flertal mener, at det ubetinget vil være heldigt ikke at binde Kommunerne til at udbyde Lodderne i nogen bestemt Form. Naar man har Frihed til at vælge, hvilken Form Køberen og Sælgeren kunne blive enige om, bliver der fri Bane for dem, der ville arbejde for en bestemt Besiddelsesform. Saa kan Agitationen tage fat og søge at overbevise, og er der virkelig gode Grunde, der tale for at benytte den ene eller den anden